

آیا چه خدمتی بوطن خود کرده و در آبادی و اصلاح مملکت و ترقی آن کدام قدمهای جدی و مفید را برداشته اند.

پس در ایران باید اول مرد ها را تربیت کرد تا اخلاق و عادات نیکو فرا گیرند و بفهمند که در تربیت و تعلیم دختران خود مسؤولیت بزرگی دارند و زن نباید مانند عروسک دست آنان باز یچه شده همواره خائف و لرزان و بیحس و مطیع اوامر و حشیانه آنان بشوند. مردان ایران باید بدانند که قسمت بزرگی از بدبختیهای آنان از نداشتن زنهای با تربیت و با علم است و تا زنان ایران تربیت نشوند و دختران ایرانی مانند پسران از نعمت علم و معرفت بهره مند نشوند هیچوقت ملت ایران روی حیات حقیقی اجتماعی را نخواهد دید و هرگز ثمره زندگانی شیرین یک خانواده خوشبخت را نخواهد چید.

کمیته اشرف تبریزی

۳ - تربیت و تعلیم در میان پارسیان هند

چون در شماره هفتم مجله اشاره شده بود که برای توسیع دایره معارف ایران خوبست از پروفیسور های پارسی هند دعوت بشود، لازم دیدم چند کلمه در خصوص این گروه فرزندان ایران یعنی پارسیان هند بنویسم. گرچه بنده ایرانی هستم اما سالهاست در میان پارسیان هند زیست دارم و تا یکدرجه از استعداد آنان باخبرم. در خصوص تربیت و تمدن اینان شرحی جداگانه بزبان انگلیسی که سواد را پورت رسمی دولتیست راجع بتعلیم و تربیت پارسیان هند میفرستم که عرایض مرآتصدیق میکند. چنانکه درین را پورت ملاحظه میکنید بموجب احصائیه رسمی سال ۱۹۱۱ راجع بتعلیم و تربیت در میان پیروان مذاهب مختلف هند،

پارسیان پیشقدم بر دیگران میباشند. بموجب این راپورت عدد باسوادان این قوم در صدی هفتاد و یک است و اگر مردمان کمتر از پانزده ساله را کنار بگذاریم این نسبت بصدی هشتاد و سه میرسد.

از مردان پارسی چهار از پنج و از زنان تقریباً دوثلث باسواد میباشند. در میان مرد هائیکه بالا تر از پانزده سال دارند فقط بصدی هشت و در میان زنها بصدی بیست و شش بیسواد پیدا میشود.

از پرتو همین تربیت است که در تمام امور دولتی رابطه دارند و ریاست امور بزرگ بآنها سپرده میشود. چنانکه نویسندگان واقف بارها مینویسند که اگر هندوستان از وجود پارسیان خالی میبود تاریخ هند با قلم دیگر نوشته میشد. شهر بمبئی که امروز یکی از بنا در معتبر عالم و دویمین شهر آباد و زرخیز هند است، ترقی و آبادی آن بصدی هشتاد و دوین ریح دست پارسیان است.

در میان اینان نه فقط پروفیسورهای قابل موجودند بلکه همه گونه اشخاص با علم و معرفت از قبیل طبیبها و مهندسها و قانون دانها و استادان صنعت و حرفت و متخصصین فن زراعت و معدن شناسی و صاحبان کارخانه و تجارتخانه های بزرگ نیز پیدا میشوند و در بسیار جاها با خود انگلیسها همسری و رقابت میکنند و بلکه در بعضی اوقات گوی سبقت را از آنان میربایند. چنانکه در بسیاری از امور ملکی مدیریت با پارسی و معاونی باشخص انگلیسی است.

فقط در خطی که اینان چند ان رابطه نداشتند امور لشکری بود که آنها در یکسال و نیم یش حقوق آموختن مشق نظام و بکار بردن حربه بایشان داده شد از آنوقت داخل نظام شده و چنان پیشرفت کرده اند که

درین تازگی در یکی از نمایشهای لشکری یک صاحبمنصب بزرگ انگلیس با کمال مسرت اظهار نمود که با اینکه اغلب عمر خود را در امور لشکری گذرانده و بسی نمایشها را امتحان کرده کمتر فوجی را دیده است که در اندک زمان باین خوبی نمایش داده باشد.

علاوه بر همه هنرهای فوق، اینقوم آراسته بصفّت سخاوت اند و نسبت بعدد خودشان هیچ قوم در هیچ جای عالم در سخاوت با اینان همسری نکرده است و از برکت همین سخاوت محبوب القلوب همه هستند چنانکه عدد نفوس اینقوم هشتاد هزار را نمیگذرد ولی سالی بیش از ده کرور که یکهزار لک روپیه باشد در راه امور خیریه صرف میکنند و هر قوم از آن فایده میبرد. از انسان گذشتند بجهت جانوران سلیم نیز دواخانه ها بر پا کرده اند. و چون از خود سلطنت مخصوص ندارند جای آن نیست که هیچ گمان خیانتی باینان برود.

اگرچه صخیخ است که اینان وفادار ترین رعیت دولت انگلیس اند ولی سبب آن اینست که در دوره این سلطنت توانسته اند جوهر فطری خود را نشان داده بترقیات امروزه برسند پس به بهترین وجهی بدولت حقیقی خود و بخاک نیاکان خود یعنی ایران همه نوع خدمت با کمال وفاداری خواهند کرد.

دولت ایران را لازم است که چند نفر از اجزای خود را به هندوستان گسیل فرماید تا با بزرگان اینقوم مشورت نمایند و از طرف دولت به ایشان اطمینان کامل داده و به عودت بخاک قدیم خود تشویق بشود تا این فرزندان کوروش و داریوش ملک نیاکان خود را بجلال و آبادی روزهای پیشین ترقی بدهند.